

Sygnatura akt IV Ka 818/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant :	Agnieszka Kaczmarek

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 19 grudnia 2014 roku

sprawy **J. Ś.**

syna J. i J. z domu S., urodzonego (...) w S.

oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 24 września 2014 roku, sygnatura akt III K 617/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. wydatkami związanymi z postępowaniem odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 818/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 września 2014r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, w sprawie o sygn. akt III K 617/14, uznał J. Ś. za winnego czynu z art. 178a§1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 1 czerwca 2014 r. w W., woj. (...), kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki T. (...) o nr rej (...) w stanie nietrzeźwości gdzie wynik I badania wyniósł 0,86 mg/l, a wynik II badania wyniósł 0,92 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a wykonanie tej kary warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata (art. 69§1 i 2 k.k. oraz art. 70§1 pkt 1 k.k.).

Nadto na podstawie art. 42§2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku, zaś na podstawie art. 49§2 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne kwocie 1000 złotych.

Na poczet orzeczonego środka karnego, zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 01.06. 2014r. (art. 63§2 k.k.).

Na podstawie art. 71§1 k.k. wymierzył tenże sąd oskarżonemu karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych po 50 złotych każda oraz obciążył go kosztami sądowymi, tj. wydatkami w kwocie 40 złotych oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 180 złotych.

Z rozstrzygnięciem tym nie pogodził się Prokurator Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu, który zaskarżył wyrok na niekorzyść J. Ś. w części dotyczącej orzeczenia o karze i na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. zarzucił rażąco niewspółmierność środka karnego orzeczonego w stosunku do J. Ś., polegającą na wymierzeniu oskarżonemu zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w najniższym możliwym ustawowo wymiarze, tj. na okres jednego roku, podczas gdy prawidłowa ocena okoliczności sprawy oraz właściwości i warunków osobistych sprawcy, w tym zwłaszcza fakt, iż oskarżony prowadził samochód osobowy mając aż 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (odpowiadającej stężeniu 1,8 promila alkoholu we krwi), długość trasy pokonanej pojazdem, jak również doświadczenie życiowe oskarżonego, które winno wpłynąć na jego decyzję o nie prowadzeniu samochodu w takim stanie, zwłaszcza w sytuacji gdy powszechnie wiadomym jest jak duże zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego stanowią nietrzeźwi kierowcy, winny skutkować uznaniem, że stopień społecznej szkodliwości czynu jakiego dopuścił się oskarżony jest znaczny, a tym samym środek karny orzeczoney wobec oskarżonego winien być na tyle surowy by mógł zostać uznany za adekwatny do ustalonego stopnia społecznej szkodliwości czynu i tym samym spełnił swe cele dla jakich jest on orzekany, w tym zwłaszcza cele prewencji szczególnej i ogólnej.

Podnosząc powyższy zarzut, na zasadzie art. 427§1 kpk wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 2 (dwóch).

Sąd odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sprawstwo i wina oskarżonego co do czynu mu przypisanego nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, bezsporne jest i to, że oskarżony w chwili zatrzymania był w fazie wchłaniania alkoholu, w konsekwencji czego drugi pomiar stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu wyniósł 0,92 mg./l. Niemniej oceniając zasadność ustalenia rocznego okresu obowiązywania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, należy mieć na względzie nie tylko stopień nietrzeźwości sprawcy występuku z art. 178a§1 k.k., ale cel, jakiemu służy stosowanie tego środka karnego, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma on osiągnąć wobec sprawcy.

Rację ma apelujący, że sposób kierowania pojazdem przez oskarżonego, z punktu widzenia osoby postronnej, która obserwowała J. Ś., odbierany był jako stwarzający zagrożenie dla innych uczestników ruchu. Okoliczność ta nie budzi także żadnych wątpliwości, jak i też ta, że z racji wykonywanego zawodu – adwokata – winien on w sposób szczególny dbać o poszanowanie zasad porządku prawnego i sam ich przestrzegać.

Jednakże, gdy uwzględni się całą treść rozstrzygnięcia, które wydał Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, tj. wymiar kary zasadniczej, której oddziaływanie w zakresie prewencji indywidualnej wzmocnione zostało poprzez wymierzenie nadto kary grzywny, wysokość orzeczonego świadczenia pieniężnego, a następnie powiąże te orzeczenia z wymiarem zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, to uznać należy, że ustalając czas obowiązywania tego środka karnego, sąd orzekający miał na względzie to, by kara była sprawiedliwą odpłatą na tyle dotkliwą dla oskarżonego, by przyniosła spodziewany efekt na przyszłość.

Argument, że oskarżony nie odczuje dolegliwości tak ustalonego rocznego środka karnego, bo zaliczono mu na jego poczet okres zatrzymania prawa jazdy, jest niezrozumiały. Obowiązek takiego zaliczenia wynika wprost z brzmienia art. 63§2 k.k. i nie ma to najmniejszego znaczenia dla ustalenia odpowiedniego czasu, w ciągu którego zakaz będzie obowiązywał.

Mając zatem na uwadze okoliczności całej sprawy, wymiar poszczególnych kar i środków karnych, uznać należało, iż zarzut rażąco niewspółmierności środka karnego – zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, okazał się nieskuteczny. Nie sposób przyjąć, że kara wobec określonej osoby jest karą niewspółmiernie surową w sytuacji,

gdy sąd wymierzając ją uwzględnił wszystkie okoliczności wiążące się z poszczególnymi ustawowymi dyrektywami i wskaźnikami jej wymiaru, czyli wówczas, gdy granice swobodnego uznania sędziowskiego nie zostały przekroczone (vide wyrok S.A w Lublinie z dnia 09.07.2014r., sygn. akt II AKa 134/14, LEX nr 1509042).

Z uwagi na wynik postępowania odwoławczego i brzmienie art. 636§1 k.p.k. orzeczono o wydatkach związanych z tym postępowanie, obciążając nimi Skarb Państwa.